

Charles De Vilmorin

Fall 2024 couture

چارلز د ویلمورینگ یکی از طراحان مد است که به خاطر سبک خاص و خلاقیت هایش در دنیای مد شناخته میشود.

کلکسیون مد لباس پاییزی چارلز دو ویلمورین شکل یک نخ معمای قتل را به خود گرفت. طراح در پشت صحنه گفت: "من این مجموعه را به شیوه ای بسیار سینمایی، کمی شبیه یک فیلم، طراحی کردم، و فضا، الهام بخش، واقعاً یک فیلم آگاتا کریستی بود.

این کالکشن یک شب بدون ماه است، انگار که یک قتل رخ داده است، هیچ شاهدهی وجود ندارد و هیچکس بیگناه فرض نمیشود. در اولین نگاه به این کالکشن حس مرگ بود و مجموعهای از شخصیت ها دنبال میشوند بخشی از تیم برتون، بخشی جکیل و هاید، بخشی آگاتا کریستی - اما قربانی یا مظنون هر کسی ممکن است باشد، قضاوت با بیننده است.

اما به جای سرهنگ ماستارد در کتابخانه با شمعدان، مظنونان او انگار از صفحات یک افسانه گوتیک بیرون کشیده شده بودند. جادوگران، خواهران ناتنی خبیث، یک شاهزاده باهوش و یک کلاه قرمزی از جمله شخصیت‌های فانتزی بودند که باند او را پر کردند (یکی از مدلها حتی لباس گرگ به تن داشت).

چارلز در آپارتمان خود، به مدت دو ماه همراه با چهار دستیار 24 لوک را آماده کردند.

چارلز میگوید این یک کالکشن یک داستان متحرک بود که بیشتر به خاطر اجرا طراحی شده بود تا واقعیت: (این اولین بار است که مجموعه‌ای را بدون پرسیدن سؤالات [تجاری] از خودم انجام میدهم این فقط برای لذت بردن از داستان و طراحی بود.)

1. رنگ ها :

استفاده از رنگهای عمیق رنگهای تیره و غنی و گرم که حس پاییز را به خوبی منتقل میکنند.

2. جنس ها:

ترکیبی از مواد مختلف مانند ابریشم، پشم و چرم برای ایجاد بافتهای جذاب و شیک

به جای چاپ و ژاکاردهایی با رنگهای فانتزی، استفاده از پر و پرنده های فانتزی تولید شد که با همکاری کوتور دوزنده های متخصص، کارگاه های پر تولید شد (به عنوان مثال، کلاه حاشیه دار در نمای 5، چهار و نیم فوت عرض داشت)

تکنیک های جدیدی مانند فلزکاری، برای ساختار فریم سیمی مجعد که شبیه یکی از نقاشی های چارلز بود که به صورت سه بعدی ارائه شده بود، و با یک فلاپی گول پیکر به نظر می رسید و کلاهی که از حاشیه های آن موی اسب آویزان بود.

3. فرم لباس ها

طراح اجازه داد. دوستانی از جمله نومی لنوآر با لباس بافتنی باز با آستینهای پر زرق و برق، سوزی دو ژوانشی در نقش بانوی قرمزپوش و ماری آگنس ژیلو که در فینال با چادر نارنجی میرقصید، به او کمک کردند. در حالی که عشق طراح به رنگ و صنایع دستی مشهود است، به طور عجیبی، تعدادی سیلوئت بازوهای مدل ها را به بدنشان بسته است.

او به جای چاپ های مرسوم یا پارچه های نقاشی شده با دست، طرحهای چرخشی اش را به

ژاکاردهای رنگارنگ تبدیل کرد که به شکل های سیلوئتی پیازی درآورد. هیچکدام از آنها خیلی کاربردی نبود: تاپهای کرست او بازوها را تا کمر به دام انداخته بودند، در حالی که سرهای پردار و لباسهای تافته چروکیده اش به سختی میتوانند از چارچوب در بگذرند.

4. جزئیات منحصر به فرد:

طراحیهای خاص با تمرکز بر جزئیات، مانند دکمه های بزرگ، دوختهای هنری و الگوهای جالب.

5. شکلهای مدرن:

برش های معاصر و طراحی های نوآورانه که به روز بودن و مدرن بودن لباسها را نشان میدهد.

6. ساختار شکنی طراح:

بسیاری از سیلونت های بزرگ، فلزکاری در ژاکت ها گنجانده شده است و ظاهری گشاد و آزاد دارد. این مجموعه با آنچه که ما از دی ویلمورین به دیدن آن عادت کرده ایم بسیار متفاوت است. او به خاطر تصویرسازیهایش روی پارچه ها، طرحهای پر زرق و برق و استفاده از رنگ شهرت دارد. اما نه در این مجموعه.

جزئیات:

یکی از مسحورکننده ترین بخشهای نمایش زمانی بود که در فینال، ماری آگنس ژیلو پریمما بالرین پوشیده شده در پارچه قرمز براق ظاهر شد و رقصی تفسیری را با آهنگ "Mon Amie la Rose" فرانسوا هاردی اجرا کرد. و در قسمت های مختلف سکوی نمایش رقصید.

